

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

01601, м. Київ, вул. Академіка Богомольця, 10
тел./факс: (0629) 51-98-23, gupolice@dn.npu.gov.ua
Ідентифікаційний код 40109058

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Київ

26 липня 2024 року

Старший слідчий в особливо важливих справах 1-го відділу (розслідування злочинів учинених в умовах збройного конфлікту) управління організації розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту Головного слідчого управління Національної поліції України капітан поліції Гнасевич Володимир Вікторович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань № 42022112320000037 від 27.02.2022 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1, 2 ст. 438 КК України, у зв'язку з наявністю достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ч. 4 ст. 22, ч. 2 ст. 36, п. 6 ч. 1 ст. 40, ст. 42, ст. ст. 111-112, 276-278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Кірікову Вадиму Володимировичу,
20.07.1987 року народження, громадянину
Російської Федерації, уродженцю м. Питалово,
Псковської обл., Російської Федерації,
проживаючому за адресою: Російська
Федерація, Псковська обл., Питаловський р-н,
м. Питалово, вул. Шафранського, буд. 7,
кв. 57, військовослужбовцю 234-го ДШП 76-ї
ДШД 1-го ПДВ ЗС РФ

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого **ч. 1 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України** – тобто у жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненому групою осіб.

Фактичні обставини кримінального правопорушення,
у вчиненні якого підозрюється Кіріков Вадим Володимирович:

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. В ході вказаного міжнародного збройного

конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції», що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення Збройних Сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ), інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Зокрема, ЗС та інші військові формування РФ із території Республіки Білорусь 24.02.2022 здійснили перетин державного кордону України поза пунктами пропуску та, переслідуючи мету окупації українських населених пунктів, здійснювали рух Київською областю у напрямку міста Києва.

Продовжуючи рух у напрямку міста Києва, 27.02.2022 військовослужбовці ЗС та інших військових формувань РФ, в тому числі батальйонно-тактичні групи (далі – БТГр) 234-го десантно-штурмового полку 76-ї десантно - штурмової дивізії Повітряно-десантних військ (далі – 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ) ЗС РФ, зайняли позиції на території Бучанського району Київської області, зокрема, заїхали на бойовій броньованій техніці до міста Буча з метою взяття населеного пункту під контроль та забезпечення подальшого руху до міста Києва через місто Ірпінь Бучанського району Київської області.

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

З урахуванням положень ст. ст. 43, 44 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977 (далі – ДП I), військовослужбовці ЗС та інших військових формувань РФ є комбатантами та зобов'язані додержувати норм міжнародного права, застосовуваного в період збройних конфліктів.

Конвенція також застосовується до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Згідно положень статті 27 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року (далі – Конвенція), особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту

повагу та повагу до своєї честі. До них завжди слід ставитися гуманно та захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, та від образ.

Відповідно до ст. 29 Конвенції сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поведження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

Згідно з положеннями ст. 31 Конвенції - жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Відповідно до ст. 32 Конвенції забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поведження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно до ст. 33 Конвенції жодну особу, що перебуває під захистом, не може бути покарано за правопорушення, якого вона не вчинила особисто. Колективні покарання, так само як і будь-які залякування чи терор, забороняються. Пограбування забороняються. Репресалії стосовно осіб, які перебувають під захистом, та їхнього майна забороняються.

Згідно до положень ч. 2. ст. 75 Додаткового протоколу до Женевської конвенції від 12 серпня 1949 року, що застосовується до захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року, заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема: а.1) вбивство; а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні; а.3) тілесні покарання; а.4) каліцтво; б) знуцання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поведження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі; с) взяття заручників; д) колективне покарання; е) погрози вчинити будь яку з вищезазначених дій.

Так, громадянин РФ, військовослужбовець 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ (військова частина 74268, пункт постійної дислокації – м. Псков, РФ), капітан Кіріков Вадим Володимирович, 20.07.1987 р.н., обіймаючи посаду заступника командира 1-го повітряно-десантного батальйону 234-го десантно-штурмового полку, починаючи з 24.02.2022, прийняв безпосередню участь у актах збройної агресії, в тому числі в період часу з 27.02.2022 по 30.03.2022 на території міста Буча Київської області, а тому відповідно до ст. 43 ДП I мав статус комбатанта і був зобов'язаний дотримуватися норм міжнародного права, застосовуваного в період збройних конфліктів.

В один із днів з 25 по 26 березня 2022 року, у денний час доби (більш точної дати та часу досудовим розслідуванням не встановлено) Кіріков В.В., будучи обізнаним із законами та звичаями війни, передбаченими та закріпленими в

положеннях міжнародного законодавства, перебуваючи у форменому одязі військовослужбовців ЗС РФ, будучи озброєним вогнепальною зброєю, спорядженою бойовими набоями, перебував у будинку 33-В по вул. Центральній у м. Буча.

У той же період, Дементьєв А.С., перебуваючи у форменому одязі військовослужбовців ЗС РФ, будучи озброєним снайперською гвинтівкою безшумної стрільби «Вінторез», спорядженою бойовими набоями, разом з іншим невстановленим досудовим розслідуванням озброєним військовослужбовцем ЗС РФ, прийшли до домоволодіння за адресою: Київська область, м. Буча, вул. Центральна, 46, де знаходились Блинда С.М. та Любарець Д.С., які були одягнуті у цивільний одяг, участі у бойових діях не брали, до таких дій не готувалися, не мали при собі жодної зброї, знарядь чи засобів, що могли б загрожувати військовослужбовцям ЗС РФ, тобто були цивільними особами, які ховалися у приміщенні будинку та своєю поведінкою не компрометували, не провокували і не становили загрози.

Після цього, Дементьєв А.С., наказав Блинді С.М. та Любарцю Д.С. підготувати будівельні рукавиці та повідомив, що незабаром за ними повернуться та заберуть їх.

У той же період, приблизно через годину, Дементьєв А.С. та невстановлений досудовим розслідуванням військовослужбовець ЗС РФ повернулись до домоволодіння по вул. Центральній, 46 у м. Буча, де Дементьєв А.С. діючи умисно, усвідомлюючи те, що Блинда С.М. та Любарець Д.С. є цивільними особами, які перебувають під захистом міжнародного гуманітарного права, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, направив зброю на потерпілих та примусово наказав рухатись до будинку № 33-А по вул. Центральній у м. Буча.

По прибуттю останніх на вказане місце, Кіріков В.В., будучи обізнаним із законами та звичаями війни, передбаченими та закріпленими в положеннях міжнародного законодавства, перебуваючи у форменому одязі військовослужбовців ЗС РФ, будучи озброєним вогнепальною зброєю, спорядженою бойовими набоями, погрожуючи вбивством близьких для потерпілих осіб, а саме цивільних осіб Блинди І.М. та Колтало М.М., наказав Блинді С.М. та Любарцю Д.С. зібрати тіла вбитих військовослужбовців ЗС РФ, які перебувають на лінії зіткнення бойових дій на перехресті вулиць Суворова (з 12.04.2023 вул. Леся Курбаса) та Вокзальної у м. Буча.

Крім того, Кіріков В.В., повідомив потерпілим, яким маршрутом вони повинні рухатись, у разі відхилення від якого, останні будуть вбиті снайперами ЗС РФ. Розуміючи реальність погроз Кірікова В.В., як загрозу життю та здоров'ю для себе та своїх близьких, а також усвідомлюючи можливість бути вбитими на лінії зіткнення бойових дій Блинда С.М. та Любарець Д.С. відправились на вказане їм місце та виконали вимоги Кірікова В.В.

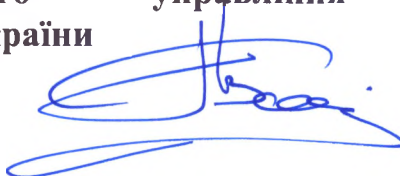
Прибувши на вказане місце, потерпілі не виявили тіл військовослужбовців ЗС РФ та повернулись до будинку за адресою: Київська обл., м. Буча, вул. Центральна 33-В, де перебував Кіріков В.В., який був здивований, що потерпілі залишились живими та наказав останнім повертатись додому.

Отже, Кіріков Вадим Володимирович, будучи заступником командира 1-го повітряно-десантного батальйону 234-го десантно-штурмового полку 76-ї десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ ЗС РФ (в/ч 74268) в один із днів з 25 по 26 березня 2022 року, у денний час доби, перебуваючи біля будинку № 33-А по вул. Центральній у м. Буча, усвідомлюючи наявність міжнародного збройного конфлікту, та те, що Блинда С.М. та Любарець Д.С. є цивільними особами, які перебувають під захистом міжнародного гуманітарного права, та не становлять загрози, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, спільно з Дементьєвим А.С., який направив зброю на потерпілих та примусово наказав рухатись до будинку № 33-А по вул. Центральній у м. Буча, погрожуючи вбивством потерпілим, а також вбивством близьких для них осіб, наказав потерпілим зібрати тіла вбитих військовослужбовців ЗС РФ, які перебувають на лінії зіткнення бойових дій, чим застосували психологічний тиск, тобто вчинили дії, які направлені на жорстоке, образливе та принижуюче ставлення до потерпілих, в порушення положень ст. ст. 32, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та п. п. а.1) п. а) ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, діючи групою осіб з Дементьєвим А.С., завдали сильних моральних та психічних страждань Блинді С.М. та Любарцю Д.С.

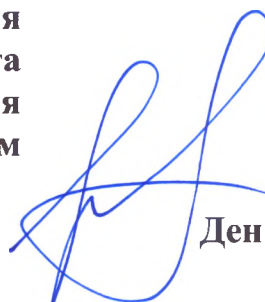
Таким чином, Кіріков Вадим Володимирович, 20.07.1987 року народження, підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненому групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Старший слідчий в ОВС 1-го відділу
(розслідування злочинів учинених в умовах
збройного конфлікту) управління
організації розслідування злочинів,
учинених в умовах збройного конфлікту
Головного слідчого управління
Національної поліції України
капітан поліції

Володимир ГНАСЕВИЧ

ПОГОДЖЕНО
Прокурор четвертого відділу управління
процесуального керівництва та
підтримання публічного обвинувачення
Департаменту протидії злочинам, вчиненим
в умовах збройного конфлікту,
Офісу Генерального прокурора
26 07 2024 року

Денис ШЕВЧЕНКО

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим Кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Повідомлення про підозру вручив:

**Старший слідчий в ОВС 1-го відділу
(розслідування злочинів учинених в умовах
збройного конфлікту) управління організації
розслідування злочинів, учинених в умовах
збройного конфлікту Головного слідчого
управління Національної поліції України
капітан поліції**

Володимир ГНАСЕВИЧ

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

« ____ » год. « ____ » хв. « ____ » _____ 2024 року